

κατ' ἀρχὰς ὡς γίνεται χλωρὰ, κεραννύδριμα
 τῆς τῆ ἡλίου ἀγωγῆς· καὶ μικρὸν ἢ μελαρό-
 ριμα, πάλιν τῷ χλωρῷ μιγνύμενα, γίνεται
 ποώδη. τὸ γδ ὑγρὸν, ὡς παρ' εἰρηται, καὶ ἔ-
 σται τὸ παλαουόμβρον καὶ καταξηρανόμβρον,
 μελαίνεται, καὶ δαίπερ καὶ τὰ ἐν τῆς δέξια-
 μβρίας κοιαιματα· καὶ γδ τούτων ὅσα μὲν
 ἔστιν αἰὲ καὶ ὑδατος, ταῦτα μὲν ἄπαντα
 γίνεται μέλαινα, διὰ τὸ καὶ αὐτὰ ὡς ἐν-
 ρεαίνονται διαψυχρόμβρον τὸ ὑγρὸν ὅσον δι'
 ἀπείρου μέρους ἡλιουται, τὸ μὲν ποώδες γί-
 νεται, διὰ τὸ τὸ ξανθὸν τῷ μέλαισι κεράννου-
 δαι· τὸ ἢ μέλλον τῷ ὑγρῷ μελανομβρίου, τὸ
 ποώδες γίνεται καστακορὸς ἐχυρῶς καὶ παρ-
 σενίδης. διὰ καὶ πᾶντων αἰ πελαμερ βλαστῶν,
 πολλὰ μέλλον εἰσι τῶν νέων μελαινῶν· οἱ ἢ,
 ξανθὸν περὶ, διὰ τὸ μὴ πῶ τὸ ὑγρὸν ἐν αὐτῆς
 μελαίνονται. τῆς γδ ἀνεξήσεως αὐτῶν βλα-
 στωτέρως γιγνομένης, καὶ τῆς ὑγρασίας πολλῶν
 χροῖον ἐμμερούσις, διὰ τὸ ψυχρόμβρον ἐχυ-
 ρῶς μελαίνονται τὸ ὑγρὸν, γίνεται παρσενί-
 δης, ἀκρότα τῶν μελαινῶν κεραννύδριμον. ἐν ὅ-
 σοις ἢ τὸ ὑγρὸν μὴ μίγνυται τῆς τῆ ἡλίου
 ἀγωγῆς, τοῦτον διαμβεῖ τὸ χροῖμα λευκόν,
 ἐὰν μὴ χροῖνιζόμενον καὶ καταξηρανόμβρον
 μελαίνῃ παρ' ὅσον. διὰ καὶ τὰ μὲν ὑπὸ γῆς,
 χλωρὰ πάντων [ἔσθ] φυομένων τὸ παρ' ὅσον
 ἔστι· τὰ ἢ καὶ γῆς, [ἔσθ] κεραιὶ καὶ ῥίζαι,
 λυκαί, καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ γῆς μὲν ὄντες, εἰσὶ
 λευκαί· παρσενίδης ἢ τῆς γῆς, τὸ μὲν ἔξ
 ἀρχῆς (ὡς παρ' εἰρηται) πάντες γίνονται ποώ-
 δεις· διὰ τὸ καὶ τῶν ὑγρασίαν τῶν δια τῶν
 βλαστῶν εἰς αὐτοὺς διηροῦ ὡρῆν, τοιαύτην
 ἔχειν τῶν τῆ χροῖματος φύσιν, καὶ ταχέως
 αὐτῶν εἰς τῶν αὐξήσιν κατανθίσκειται
 τῶν ἔσθ κεραιῶν ὅταν ἢ μικρὴ αὐξήσιν αὐγῆται,
 διὰ τὸ μὴ κεραιῶν ἦν τὸ θερμὸν ὑπερβύ-
 σις ἔσθης, ἀλλὰ καὶ τοιαύτην αἰδοῦν τὸ ὑ-
 γρὸν ὑπὸ τῆς θερμότητος, καὶ πεπύκωνται οἱ
 κεραιῶν ποώδεις, συμφορῶντες ὑπὸ τῆ τῆ ἡ-
 λίου καὶ τῆς τῆ ἀέρος θερμότητος, τῆς ἐν
 τοῖς κεραιῶν ὑγρασίας, ὅπου λαμβάνουσι τὰς
 ἀπὸ τῶν φυτῶν χροῖας, καὶ δαίπερ καὶ τὰ βλα-
 στωμένα τῶν αἰσῶν. διὰ καὶ μικρὸν χροῖον
 τῶν, καὶ μέλιστα αὐτῶν τὰ παρ' ὅσον ἡλίον ἐ-
 σπρμύδρα, καὶ τῶν ἀγῶν. ὡς καὶ τὰς χροῖας
 αὐτῶν αἶμα τῆς ἀρχῆς μεταβάλλειν. [πα-
 νερὸν δὲ ἔσθ ἔσθ.] οἱ γδ τῆ ποώδεις

A à principio sanè virides fiunt, Solis radiis
 admixta : mox autem nigrescunt : rursus
 viridi permixta, coloris fiunt herbacei. Nā
 humidum, ut præfati sumus, sponte natu-
 ræ suæ verustescens, & exarefcens, nigre-
 scit: ficut in cisternis, seu aquarum conce-
 ptaculis testoria: ex iis enim, quæcunq;ue
 sunt sub aqua, hæc omnia atrii coloris effi-
 ciuntur, quòd dum exarefcunt, humidum
 exhalet, & in aerem disspicitur: quidquid
 B autem exhaustum Soli exponitur, in her-
 baceum colorem abit, ea causa, quòd fla-
 uum nigro permiscetur. Hoc idem, humi-
 do magis, ac largius nigrescunt, herbacei
 fit coloris, eòque copiosius saturatur, & vir-
 ridem colorem concipit propè ad porri
 exemplum. Quod etiam est in causa, ut in
 omnibus rami germinata ætate confecta,
 multò nigrioris coloris visantur, quàm
 quæ noua sunt, & adhuc pubescentia: fla-
 C uiores enim hi sunt, quòd nondum in i-
 psis humidum nigrescat. Horū enim cūm
 fit tardius incrementum, infidèatque diu-
 tius humiditas, quoniam humidum i-
 psium exhalans vehementer nigrescit, ex
 eo viride fit, & potraci coloris, ut pote ni-
 gro, eisque syncero permixtum. At in iis om-
 nibus, in quibus humidum non permi-
 scetur, Solis radiis, albus color incolumis
 manet, nisi fortè humidum diuturnitate
 temporis, & exarefactione prius nigrum e-
 uaserit. Hæc ratio est, cur plantarum o-
 mnium partes, quæ à terra exant, ab ini-
 tio virides sunt: quæ autem terræ proxi-
 me, aut certè sub terra, quales sunt caules,
 seu scapi, & radices, albæ sunt: sic & ger-
 mina, quæ terræ viciniora sunt. Quòd si in
 ambitu terra amoueatur, pastinòque re-
 fodiat, omnes quidem primò, ut dictum
 est, herbaceum colorem, quasi à libero
 celo fœnerantur, tum ob humorem, qui
 B per germina in eas partes effluit, eamque
 coloris naturam imprimi, tum quòd ce-
 leriter idem humor in fructuum incre-
 mentum absfumatur. Cūm verò non am-
 plius augentur, & increscunt, ob id, quòd
 calidum iam non queat peruinci alimen-
 to affluente, sed vice versa potius ab hu-
 mido calor absfumatur, & fructus omnes
 maturentur, concocta humiditate, quæ in
 ipsis fructibus est, à Solis & aeris calore, sic
 F fructus assument à plantis colorem, sicuti
 quæ intinguntur à floribus, propter id
 paulatim colorantur, eorumque illi ma-
 ximè, qui ad Solem, ac teporem expo-
 siti sunt: quare & eorum colores vnà cum
 tempore, ac tēpestiuitate permutant. Cūm
 enim primo sint omnes herbacei coloris,

ὅταν χλωρὰ γίνω-
 νται, καὶ ἔσθ
 καὶ τὰ ἐν τῆς
 δέξια μβρίας
 κοιαιματα· καὶ
 γδ τούτων ὅσα
 μὲν ἔστιν αἰὲ
 καὶ ὑδατος,
 ταῦτα μὲν
 ἄπαντα γί-
 νεται μέλαι-
 να, διὰ τὸ
 καὶ αὐτὰ ὡς
 ἐν-ρεαίνονται
 διαψυχρόμβρον
 τὸ ὑγρὸν ὅσον
 δι' ἀπείρου
 μέρους ἡλιου-
 ται, τὸ μὲν
 ποώδες γί-
 νεται, διὰ
 τὸ τὸ ξανθὸν
 τῷ μέλαισι
 κεράννουδαι·
 τὸ ἢ μέλλον
 τῷ ὑγρῷ με-
 λανομβρίου,
 τὸ ποώδες
 γίνεται
 καστακορὸς
 ἐχυρῶς καὶ
 παρσενίδης.
 διὰ καὶ πᾶν-
 των αἰ πελα-
 μερ βλαστῶν,
 πολλὰ μέλλον
 εἰσι τῶν νέων
 μελαινῶν· οἱ
 ἢ, ξανθὸν περὶ,
 διὰ τὸ μὴ
 πῶ τὸ ὑγρὸν
 ἐν αὐτῆς με-
 λαίνονται.
 τῆς γδ ἀνεξή-
 σεως αὐτῶν
 βλαστωτέρως
 γιγνομένης,
 καὶ τῆς ὑγρα-
 σίας πολλῶν
 χροῖον ἐμμε-
 ρούσις, διὰ
 τὸ ψυχρόμβρον
 ἐχυρῶς με-
 λαίνονται
 τὸ ὑγρὸν,
 γίνεται
 παρσενίδης,
 ἀκρότα τῶν
 μελαινῶν
 κεραννύδρι-
 μον. ἐν ὅσοις
 ἢ τὸ ὑγρὸν
 μὴ μίγνυται
 τῆς τῆ ἡλίου
 ἀγωγῆς, το-
 ῦτον διαμ-
 βεῖ τὸ χροῖμα
 λευκόν, ἐὰν
 μὴ χροῖνι-
 ζόμενον καὶ
 καταξηρανό-
 μβρον μελα-
 νῆ παρ' ὅ-
 σον. διὰ καὶ
 τὰ μὲν ὑπὸ
 γῆς, χλωρὰ
 πάντων [ἔσθ]
 φυομένων τὸ
 παρ' ὅσον ἔ-
 στι· τὰ ἢ καὶ
 γῆς, [ἔσθ]
 κεραιὶ καὶ ῥί-
 ζαι, λυκαί, καὶ
 οἱ βλαστοὶ
 καὶ γῆς μὲν
 ὄντες, εἰσὶ
 λευκαί· παρ-
 σενίδης ἢ τῆς
 γῆς, τὸ μὲν
 ἔξ ἀρχῆς (ὡς
 παρ' εἰρηται)
 πάντες γίνονται
 ποώδεις· διὰ
 τὸ καὶ τῶν
 ὑγρασίαν τῶν
 δια τῶν βλα-
 στῶν εἰς αὐ-
 τοὺς διηροῦ
 ὡρῆν, τοιαύ-
 τήν ἔχειν τῶν
 τῆ χροῖματος
 φύσιν, καὶ
 ταχέως αὐ-
 τῶν εἰς τῶν
 αὐξήσιν κα-
 τανθίσκειται
 τῶν ἔσθ
 κεραιῶν ὅταν
 ἢ μικρὴ αὐ-
 ξήσιν αὐγῆ-
 ται, διὰ τὸ
 μὴ κεραιῶν
 ἦν τὸ θερμὸν
 ὑπερβύσις
 ἔσθης, ἀλλὰ
 καὶ τοιαύτην
 αἰδοῦν τὸ
 ὑγρὸν ὑπὸ
 τῆς θερμότη-
 τος, καὶ πε-
 πύκωνται οἱ
 κεραιῶν ποώ-
 δεις, συμφο-
 ρῶντες ὑπὸ
 τῆ τῆ ἡλίου
 καὶ τῆς τῆ
 ἀέρος θερμότη-
 τος, τῆς ἐν
 τοῖς κεραιῶν
 ὑγρασίας,
 ὅπου λαμβά-
 νουσι τὰς ἀ-
 πὸ τῶν φυ-
 τῶν χροῖας,
 καὶ δαίπερ
 καὶ τὰ βλα-
 στωμένα τῶν
 αἰσῶν. διὰ
 καὶ μικρὸν
 χροῖον τῶν,
 καὶ μέλιστα
 αὐτῶν τὰ
 παρ' ὅσον ἡ-
 λίον ἐσπρμύ-
 δρα, καὶ τῶν
 ἀγῶν. ὡς καὶ
 τὰς χροῖας
 αὐτῶν αἶμα
 τῆς ἀρχῆς
 μεταβάλλειν.
 [πανερὸν δὲ
 ἔσθ ἔσθ.] οἱ
 γδ τῆ ποώ-
 δεις